

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مشهد
گروه مهندسی پزشکی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مبحث سوم:

مبانی زبان ++C

مهدي آذرنوش

<http://azarnoosh.mshdiau.ac.ir>

حسابگری الگوریتمی

فهرست مطالب

- مبانی اولیه زبان C++
- کار با داده ها و اطلاعات
- آشنایی با عملگرها
- تبدیل انواع
- فرآیند آماده سازی و اجرای برنامه
- ساختار برنامه در C++

ویژگی های زبان C++

- C++ یک زبان میانی و ساخت یافته
- قابلیت انعطاف و قدرت بالای آن برای برنامه نویسی
- قابلیت برنامه نویسی سیستم
- امکان بهره برداری از سخت افزار و نرم افزارها
- ارتباط بین C++ و زبان اسمبلی
- امکان بهره برداری از قابلیت های اسمبلی در C++
- زبان کوچک
- تعداد کلمات کلیدی آن ۶۲ کلمه است. (مانند نوع متغیرها یا دستورات خاص)
- حساسیت به حروف (Case Sensitive)
- تمام کلمات کلیدی در این زبان با حروف کوچک نوشته می شود.
- توصیه: تمام برنامه ها با حروف کوچک نوشته شود.

ویژگی دستورات عملیهای زبان C++

- هر دستور به (;) ختم می شود.
- حداکثر طول یک دستور: ۲۵۵ کاراکتر
- دستور می تواند در چند سطر ادامه یابد.
- در هر سطر می توان چند دستور تایپ کرد.
- این کار توصیه نمی شود.
- نوشتن توضیحات:

- `/* This is a sample comment */`
- `// This is another sample comment`

انواع داده ها

- char : کاراکتر ('a', 'b', 'x')
- int : اعداد صحیح (2, 125)
- float : اعداد اعشاری (15.5, 124.27)
 - (۷ رقم دقت)
- double : اعداد اعشاری بزرگتر از float
 - (۱۵ رقم دقت)
- bool : برای ذخیره مقادیر منطقی (دو ارزش true و false)
- void (تهی)

طول داده

- در پردازنده های مختلف متفاوت است:

- **DOS و Win3.1** : ۱۶ بیتی

- **Other Windows** : ۳۲ بیتی

- ایجاد انواع جدید

- **Signed و Unsigned**

- **Long و Short**

طول داده - ۲

نوع داده	اندازه به بیت	بازه مورد قبول
char	8	-128 _ 127
unsigned Char		0 _ 255
signed Char		-128 _ 127
int	16 or 32	-32768 _ 32767
unsigned int		0 _ 65535
signed int		-32768 _ 32767
short int	16	-32768 _ 32767
unsigned short int		0 _ 65535
signed short int		-32768 _ 32767
long int	32	-2147483648 _ 2147483647
unsigned long int		-2147483648 _ 2147483647
signed long int		0 _ 4294967295
float	32	دقت اعشار: ۷ رقم دقت
double	64	دقت اعشار: ۱۵ رقم دقت
long double	80	دقت اعشار: ۱۹ رقم دقت

تعریف متغیرها

- محل ذخیره داده ها در حافظه (نام محل حافظه)
- مقدار آنها در طول برنامه ممکن است تغییر کند.
- داده ها دارای نوع هستند پس متغیرها نیز باید دارای نوع باشند.
- تعیین بازه اعداد مورد قبول و همچنین میزان حافظه مورد نیاز توسط نوع متغیر

نامگذاری متغیرها

- ترکیب حروف a تا z و A تا Z و ارقام و خط ربط (-)
- اولین کاراکتر رقم نباشد.
- طول آن هر مقداری می تواند داشته باشد ولی فقط ۳۱ کاراکتر اول نام متغیر استفاده می شود.
- از کلمات کلیدی نباشد.

اسامی مجاز	اسامی غیرمجاز
count	for
test24	24test
sum	grade!1
S_1	.pcx

کلمات کلیدی

• کلمات کلیدی مشترک در C و C++

do	default	continue	const	char	case	break	auto
if	goto	for	float	extern	enum	else	double
static	sizeof	signed	short	return	register	long	int
while	volatile	void	unsigned	union	typedef	switch	struct

• کلمات کلیدی مختص C++

delete	const_cast	class	catch	bool	asm
inline	friend	false	explicit	dynamic_cast	
operator	new	namespace		mutable	
static_cast	reinterpret_cast	public	protected	private	
typename	typeid	try	true	throw	this
			wchar_t	virtual	template
				using	

اعلان متغیرها

- تعیین نوع متغیر

- قبل از بکارگیری هر متغیر آن را باید اعلان کرد.
- اعلان متغیرها در هر جای برنامه امکان پذیر است.
- توصیه می شود این کار در ابتدای برنامه صورت گیرد.

- برای اعلان بیش از یک متغیر آنها را با کاما (,) از هم جدا می کنیم.

- نوع متغیر را وابسته به نیاز تعریف می کنیم.

اعلان متغیرها - ۲

- فرمت اعلان متغیرها:

- نام متغیر نوع داده

Example:

```
int x,y;
```

```
float m, n;
```

```
char ch1,ch2;
```

```
double d1;
```

```
long int p1;
```

```
bool b;
```

مقداردهی به متغیرها

Example:

```
int x, y=5;  
char ch1='a', ch2='m';  
bool b1=false, b2=true;
```

Example:

```
float f1, f2;  
char ch1, ch2;  
f1=15.5;  
f2=20.25;  
ch1=ch2='a';
```

Example:

```
int x, y;  
cin >>x >>y;
```

• سه روش:

– هنگام اعلان متغیر

– با دستور انتساب (=)

– دستورات ورودی

ثوابت

- مقادیری که در برنامه وجود دارند ولی قابل تغییر نیستند.
- قوانین نامگذاری آن مشابه متغیرها
- پس از اعلان ثوابت در برنامه قابل تغییر نیستند.
- کاربرد آن: قابلیت برنامه نویسی به صورت پارامتری

اعلان ثوابت

- استفاده از دستور `#define`

- `#define <مقدار> <نام ثابت>`
 - مقدار ثابت نوع آن را تعیین می کند.
 - در انتهای آن علامت (;) قرار نمی گیرد.
 - از دستورات پیش پردازنده است (قبل از ترجمه بجای نام قرار می گیرد و در زمان اجرا وجود ندارد).
 - برای تفکیک از متغیرها بهتر است نام آنها با حروف بزرگ مشخص شود.

- استفاده از دستور `const`

- `const <مقدار> = <نام ثابت> <نوع داده>`;

Example:

```
#define M      100
#define PI    3.14
```

Example:

```
const int M=100, count=40;
const signed char x='a';
```

تعریف عملگرها

- نمادهایی که اعمال خاصی انجام می دهند.
- استفاده در هنگام نیاز به انجام عملیات بر روی داده ها
- عملوند: مقادیری که عملگرها بر روی آنها عمل می کنند.

• انواع عملگرها

- عملگرهای محاسباتی
- عملگرهای رابطه ای
- عملگرهای منطقی
- عملگرهای ترکیبی
- عملگرهای بیتی
- عملگرهای متفرقه

عملگرهای محاسباتی

مثال	نام	عملگر
$-x$ یا $x-y$	تفریق و منهای یکانی	-
$x+y$	جمع	+
$x*y$	ضرب	*
x/y	تقسیم	/
$x\%y$	باقیمانده تقسیم صحیح	%
$--x$ یا $x--$	کاهش (decrement)	--
$++x$ یا $x++$	افزایش (increment)	++

عملگرهای محاسباتی

- تفاوت $X--$, $--X$: اگر این عملگر در عبارت قبل از عملوند بیاید، ابتدا این عملگرها عمل کرده و سپس نتیجه در محاسبات شرکت داده می شود، در غیر اینصورت مقدار فعلی عملوند در عبارت استفاده شده و سپس عملگر بر روی آن تأثیر می گذارد:

Example:

```
int x=10, y;
```

```
y=x++;
```

```
y=++x;
```

```
y=(x++ + ++x);
```

```
x=11, y=10
```

```
x=12, y=12
```

```
x=14, y=26
```

تقدم عملگرهای محاسباتی

- حاصل عبارت روبرو چقدر است؟

Example:

```
int m, x=6, y=10;  
m=x + y / 2 * 3;
```

$$(((x+y)/2)*3)=(16/2)*3=24$$

$$(((y/2)+x)*3)=((10/2)+6)*3=33$$

$$((x+y)/(2*3))=(16/6)=2$$

$$(((y/2)*3)+x)=((10/2)*3)+x=21$$

++ --
- (منهای یکانی)
* / %
+ -

عملگرهای دارای تقدم یکسان، تقدم مکانی دارند

عملگرهای رابطه ای

- استفاده در دستورات شرطی برای مقایسه دو مقدار

مثال	نام	عملگر
$x > y$	بزرگتر	$>$
$x \geq y$	بزرگتر یا مساوی	\geq
$x < y$	کوچکتر	$<$
$x \leq y$	کوچکتر یا مساوی	\leq
$x == y$	تساوی	$==$
$x != y$	نامساوی	$!=$

عملگرهای منطقی

- عبارات منطقی دارای دو ارزش درستی و نادرستی هستند
- در زبان C++:

– ارزش نادرستی: صفر (ثابت **false**)

– ارزش درستی: مقادیر غیر صفر (ثابت **true** معادل ۱)

Example:

```
bool x, y, m, p, q;
```

```
x=false;
```

```
y=true;
```

```
m=x && y;
```

```
p=x || y;
```

```
q= !x;
```

مثال	نام	عملگر
!x	نقیض (not)	!
x>y && m<p	و (and)	&&
x>y m<p	یا (or)	

تقدم عملگرهای رابطه و منطقی

!
> >= < <=
== !=
&&

عملگرهای ترکیبی

- عمل محاسبات و انتساب با هم

معادل	مثال	نام	عملگر
$x=x+y$	$x+=y$	انتساب جمع	$+=$
$x=x-y$	$x-=y$	انتساب تفریق	$-=$
$x=x*y$	$x*=y$	انتساب ضرب	$*=$
$x=x/y$	$x/=y$	انتساب تقسیم	$/=$
$x=x\%y$	$x\%=y$	انتساب باقیمانده تقسیم	$\% =$

عملگرهای بیتی

- ایجاد امکان استفاده از C++ در کاربردهای اسمبلی
- عمل بر روی مقادیر بیت، بایت و کلمه
- فقط بر روی مقادیر int و char عمل می کند
- با float، double، void و bool و سایر انواع پیچیده بکار نمی رود.
- کاربرد: خواندن بایتهای وضعیت دستگاههایی مانند چاپگر، مودم و تست وضعیت آنها

نام	عملگر
و (AND)	&
یا (OR)	
یای انحصاری (XOR)	^
نقیض (NOT)	~
شیفت به راست	>>
شیفت به چپ	<<

عملکرد عملگرهای بیتی

$\sim x$	$x \wedge y$	$x y$	$x \& y$	y	x
1	0	0	0	0	0
1	1	1	0	1	0
0	1	1	0	0	1
0	0	1	1	1	1

Unsigned char x	مقدار دودویی x	مقدار دهدهی x
<code>x=7;</code>	00000111	7
<code>x= x << 2</code>	00011100	28
<code>x= x << 4</code>	11000000	192
<code>x= x >> 1</code>	01100000	96
<code>x= x >> 3</code>	00001100	12

عملکرد عملگرهای بیتی - ۲

نتیجه	عملگر	y	x
00000100	&	00110110	10000100
10110110		00110110	10000100
10110010	^	00110110	10000100
01111011	~	-	10000100

عملگرهای متفرقه

- متغیرها (نام مکانهای حافظه) دارای آدرس خاص می باشند.
- عملگرهای $\&$ و $*$
 - $\&$: دسترسی به آدرس متغیر
 - $*$: دسترسی غیر مستقیم به حافظه

Example:

$p = \&x;$

آدرس x در p قرار می گیرد.

$*p = 5;$

جایی که آدرس آن در p است (همان x)، برابر با ۵ می شود.

$m = *p;$

محتویات جایی که آدرسش در p است (۵) در m قرار می گیرد.

عملگرهای متفرقه - ۲

- عملگر؟

- این عملگر عبارتی را ارزیابی می کند و بر اساس ارزش آن، نتیجه عبارت دیگری را در متغیری قرار می دهد

- $\langle \text{عبارت ۳} \rangle : \langle \text{عبارت ۲} \rangle ? \langle \text{عبارت ۱} \rangle = \text{متغیر}$;

- اگر ۱ درست باشد مقدار ۲ در متغیر قرار می گیرد و گرنه مقدار ۳

Example:

```
int x,y;
```

```
x=5;
```

```
y= x>5 ? x*2 : x*5;
```

عملگرهای متفرقه - ۳

- عملگر کاما (,)

- انجام چند عمل در یک دستور بکار می رود:

- $(\langle \text{عبارت ۲} \rangle, \langle \text{عبارت ۱} \rangle) = \text{متغیر}$;

- عبارت ۱ با ۲ در ارتباط است: اول ۱ ارزیابی شده نتیجه آن در ۲ استفاده شده، حاصل در متغیر قرار می گیرد.

Example:

```
int x,y,m=7;
```

```
y = (x=3*m , x/2*5);
```

عملگرهای متفرقه - ۴

• عملگر sizeof

- عملگر زمان ترجمه است و برای تعیین طول متغیر یا داده بر حسب بایت
- متغیر sizeof
- sizeof (نوع داده);

Example:

```
int x,y, m;  
x = sizeof y;  
m = sizeof (float);
```

• عملگر ()

- بالا بردن تقدم عملگر داخل خود
- ارزیابی از داخلی ترین پرانتز

```
y = 4*2/(3+1)+(6+(7-2));
```

تقدم عملگرها در حالت کلی

()
! ~ ++ -- sizeof
* / %
+ -
<< >>
< <= > >=
== !=
&
^
&&
?
= += -= *= /= %=

تعریف

- انواع مختلف داده ها می توانند به یکدیگر تبدیل شوند

- انواع آن:

- تبدیل در عبارات محاسباتی

- تبدیل در احکام انتساب

- تبدیل انواع در عبارات محاسباتی:

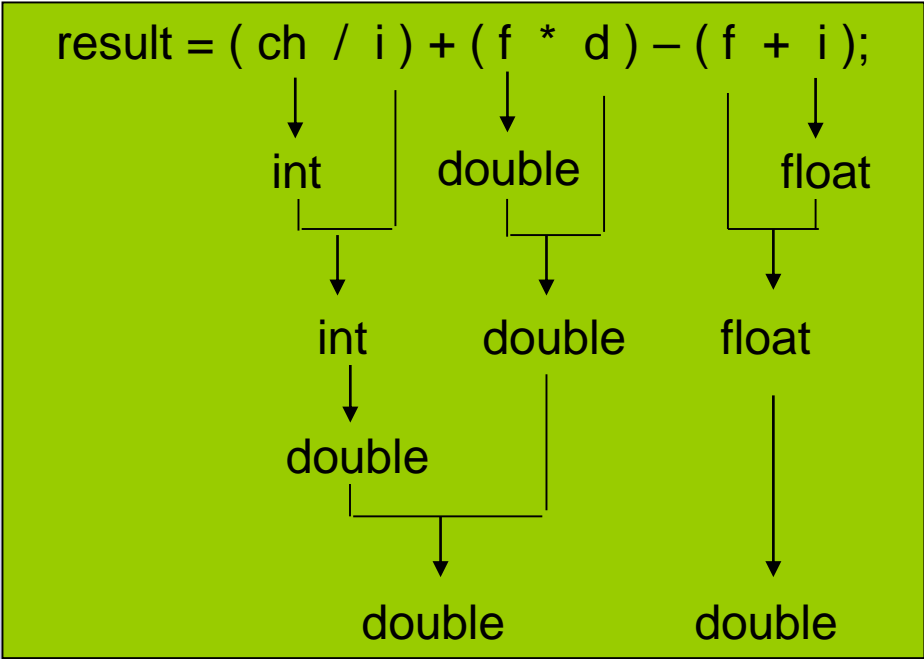
- قانون موجود تبدیل انواع کوچکتر به انواع بزرگتر

تبدیل انواع در عبارت محاسباتی

- اگر یکی از عملوندها **long double** باشد، عملوند دیگر به آن تبدیل می شود.
 - وگرنه، اگر یکی از عملوندها **double** باشد، عملوند دیگر به آن تبدیل می شود.
 - وگرنه، اگر یکی از عملوندها **float** باشد، عملوند دیگر به آن تبدیل می شود.
 - وگرنه، اگر یکی از عملوندها **unsigned long** باشد، عملوند دیگر به آن تبدیل می شود.
 - وگرنه، اگر یکی از عملوندها **long** باشد، عملوند دیگر به آن تبدیل می شود.
 - وگرنه، اگر یکی از عملوندها **unsigned int** باشد، عملوند دیگر به آن تبدیل می شود.
- اگر یکی از عملوندها از نوع **Long** و عملوند دیگر از نوع **unsigned int** باشد ولی مقدار **unsigned int** را نتوان با **long** نمایش داد، هر دو به **unsigned long** تبدیل می شوند.

مثال تبدیل انواع

```
Example:  
char ch;  
int i;  
float f;  
double d;  
result = (ch/i) + (f*d) - (f+i);
```


تبدیل انواع در احکام انتساب

- وقتی دو متغیر از انواع مختلف به یکدیگر نسبت داده شوند؛
- به عنوان مثال اگر متغیر نوع **char** به متغیر نوع **int** نسبت داده شوند.

Example:

```
char ch;
```

```
int x;
```

```
float f;
```

```
...
```

```
f=x;
```

```
f=ch;
```

```
x=f;
```

```
ch=x;
```

- انواع کاراکتری، اعشاری و دقت مضاعف به یکدیگر نسبت داده می شوند؛
- هر کدام از این انواع به دیگری قابل تبدیل است ولی باید دقت داشت که در تبدیل انواع بخشی از اطلاعات ممکن است از بین برود.

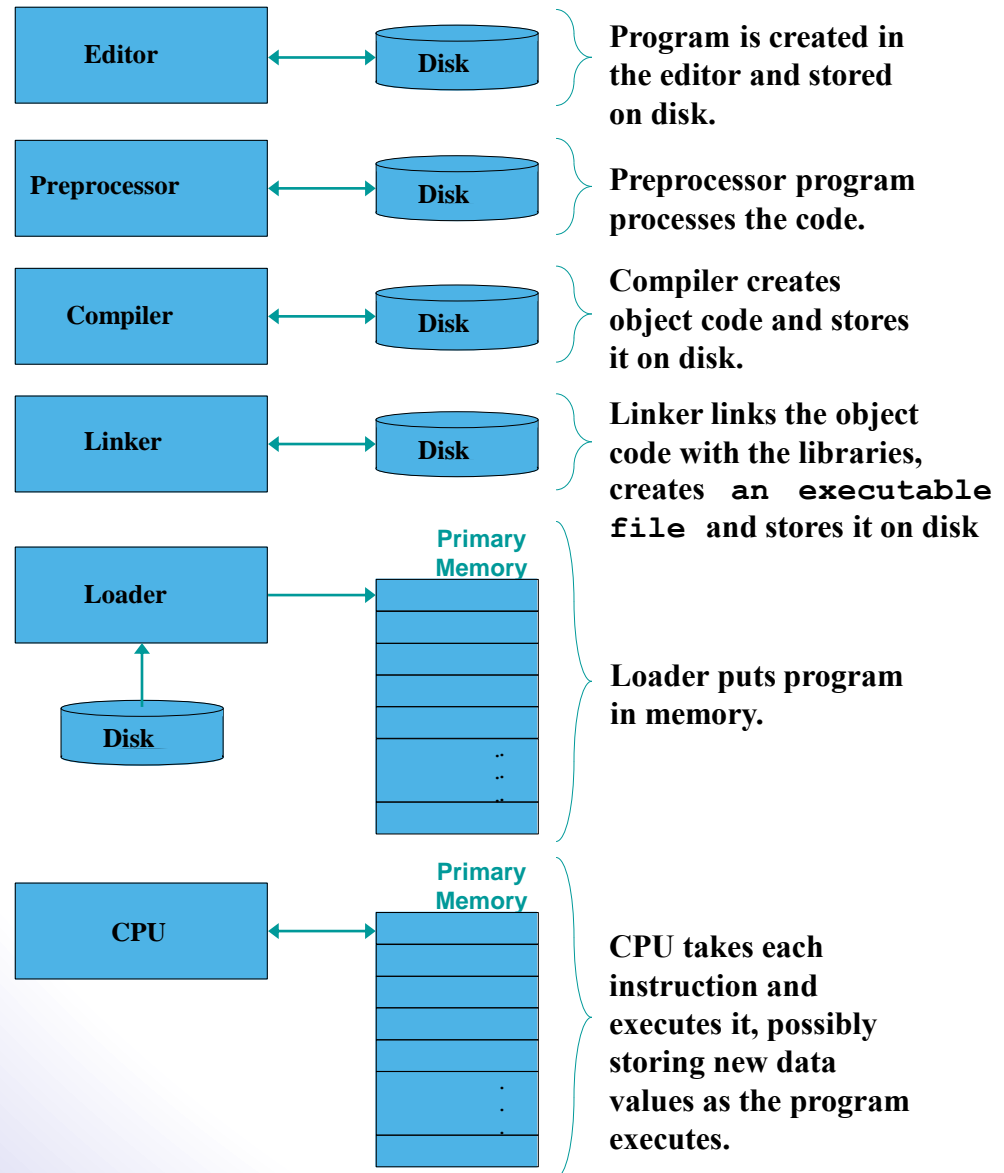
تبدیل انواع در احکام انتساب

- در انتساب یک مقدار اعشاری به یک مقدار صحیح، حداقل مقداری که از بین می رود، بخش اعشاری عدد است.

اطلاعاتی که ممکن است از بین برود	مقصد	منبع
اگر مقدار از ۱۲۷ بیشتر باشد مقصد منفی می شود	signed char	char
۸ بیت با ارزش	char	short int
۸ بیت با ارزش	char	int (16 bit)
۲۴ بیت با ارزش	char	int (32 bit)
۲۴ بیت با ارزش	char	long int
اطلاعات از بین نمی رود	short int	int (16 bit)
۱۶ بیت با ارزش	short int	int (32 bit)
۱۶ بیت با ارزش	int (16 bit)	long int
اطلاعات از بین نمی رود	int (32 bit)	long int
بخش کسری و یا بیشتر	int	float
دقت علائم کم می شود و نتیجه گرد می شود	float	double
دقت علائم کم می شود و نتیجه گرد می شود	double	long double

Phases of C++ Programs:

1. Edit
2. Preprocess
3. Compile
4. Link
5. Load
6. Execute

- وارد کردن برنامه در یک محیط ویراستاری
 - در کامپایلرهای C++ با پسوند `cpp` ذخیره می شود.
- ترجمه برنامه
 - به منظور حذف اشکالات نحوی (Syntax error)
 - ایجاد فایل با پسوند `obj` (به زبان ماشین و غیرقابل اجرا)
- پیوند زدن (link)
 - اتصال بخش های مختلف برنامه همراه با آدرس دهی کامل
 - ایجاد فایل با پسوند `exe` که قابل اجرا است.

ساختار کلی زبان C++

- برنامه ها از تعدادی کلاس و تابع تشکیل می شود.
- هر تابع برای حل بخشی از مسأله نوشته می شود.
- نامگذاری توابع از قانون نامگذاری متغیرها پیروی می کند.
- انواع توابع:
 - توابع تعریفی توسط کاربر
 - توابع از پیش نوشته شده

تابع اصلی main()

- بدنه اصلی برنامه، تابعی به نام main() است.
- تمام برنامه های C++ باید دارای این تابع باشند. (از اجزای مهم زبان)
- برای اطمینان از صحت عملکرد تابع main باید مقداری به سیستم عامل اجراکننده بازگردانده شود. (در برخی از کامپایلرها ضروری نیست)
- مقدار بازگشتی به سیستم عامل باید از نوع int باشد لذا خود تابع main نیز باید به صورت int تعریف شود:
- `int main ()`
- مقدار بازگشتی در انتهای برنامه با دستور `return 0;` داده می شود.
- اگر بخواهیم سیستم مقداری را بازگرداند:
- `void main()`
- دستورالعملهای برنامه با { آغاز و با } پایان می یابد.

توابع از پیش نوشته

- نوشته شده همراه با کامپایلرها ارائه می شود
- بسیاری از اعمال در برنامه نویسی توسط این توابع انجام می شود.
- {مثلاً توابعی که به ورود داده ها از صفحه کلید و نوشتن آنها در صفحه نمایش مربوط است}
- توابع از قبل نوشته شده در فایل‌های `header` قرار دارند.
- {پسوند فایلها `.h` و در شاخه `include` قرار دارند}
- هر تابع مورد استفاده در فایل `header` خاصی قرار دارد که باید آن را در ابتدای برنامه اضافه کنیم.
- اتصال فایل‌های `header` به برنامه از طریق دستور `#include` صورت می گیرد. {از دستورات پیش پردازنده}

نکات مهم در مورد فایل های سرآیند

- معمولاً قبل از تابع () main می آید.
- این دستور به ; ختم نمی شود.
- طریقه نوشتن به صورت زیر است:
- `#include <header نام فایل`

Example:

```
#include <iostream.h>
```

- بین # و include نباید فاصله ای باشد.
- ذکر علائم < و > ضروری است.
- بین نام فایل و علائم نباید فاصله ای باشد.
- برای اضافه کردن چند فایل header، هرکدام با یک دستور #include

مثالی از ساختار یک برنامه

```
1 // First_Example.cpp
2 // A first program in C++
3 #include <iostream>
4
5 // function main
6 int main()
7 {
8     cout << "Welcome to C++!\n";
9
10    return 0; // indicates
11
12 } // end function main
```

Single-line comments.

Preprocessor directive to include input/output stream header file `<iostream>`.

Function `main` returns an integer value.

Left brace `{` begins function body.

program..

Statements end with a semicolon `;`.

Stream insertion operator.

Corresponding right brace `}` ends function body.

Keyword `return` is one of several means to exit function; value `0` indicates program terminated successfully.

```
Welcome to C++!
```

دستورات چاپی خروجی

- `cout`: برای چاپ اطلاعات در صفحه نمایش
- فایل سرآیند مربوطه: `iostream.h`
- فرمت:
- `cout << عبارت ۱ << عبارت ۲ << ... ;`
- برای چاپ متن ها باید آنها را در کوتیشن (" ") قرار داد.
- متن می تواند حاوی کاراکتر کنترلی باشد.
 - شکل خروجی اطلاعات را مشخص می کنند.
 - کاراکترهای کنترلی با علامت \ شروع می شوند.

کاراکترهای کنترلی

عمل متناظر	کاراکتر
انتقال کنترل به خط جدید (new line)	\n
انتقال به ۸ کاراکتر بعدی در صفحه نمایش (tab)	\t
بوق سیستم را به صدا در می آورد	\a
چاپ کوتیشن (")	\"
Back slash	\\
انتقال کنترل به ابتدای ۸ سطر بعد	\v
کاراکتر قبل از خودش را پاک می کند	\b
کلید Enter را مشخص می کند	\r

مشاهده نتایج اجرای برنامه

- نمایش خروجی برنامه در صفحه خروجی
- استفاده از `getch()` برای ماندن در صفحه نمایش (برخی کامپایلرها)
- فایل سرآیند مربوطه: `conio.h`
- مثال ۱-۳: مشاهده عملکرد تابع `getch()` در برنامه ای که می خواهد عبارت "C++ is a good language" را چاپ کند.

مثال ۱-۳:

- ۱- عبارت `C++ is a good language` را چاپ کن.
- ۲- یک کاراکتر از ورودی دریافت کن.
- ۳- پایان

Example 3 1:

```
#include <iostream.h>
#include <conio.h>
int main() {
    cout << " C++ is a good language.";
    getch();
    return 0;
}
```

C++ is a good language.

چاپ اطلاعات با cout

- مثال ۳-۲: چاپ اعداد ۱۰ و ۵/۱۵ در صفحه نمایش

Example 3_2:

```
#include <iostream.h>
#include <conio.h>
int main()
{
    int x=10;
    float y=15.5;
    cout << " x = " << x;
    cout << " y = " << y;
    getch();
    return 0;
}
```

مثال ۳-۲:

۱- $x \leftarrow 10$ و $y \leftarrow 15.5$
۲- x و y را چاپ کن.
۳- پایان

x = 10 y = 15.5

چاپ اطلاعات با cout - ۲

- مثال ۳-۳: چاپ اعداد ۱۰ و ۲۰ در دو سطر متوالی

Example 3 3:

```
#include <iostream.h>
#include <conio.h>
int main()
{
    int x=10, y=20;
    cout << " x = " << x << "\n";
    cout << " y = " << y;
    getch();
    return 0;
}
```

مثال ۳-۳:

۱- $x \leftarrow 10$ و $y \leftarrow 20$
۲- x و y را چاپ کن. (در دو سطر متوالی)
۳- پایان

x = 10

y = 20

چاپ اطلاعات با cout - ۳

- مثال ۳-۴: چاپ دو عدد صحیح ۱۰ و ۲۰ و مجموع مربعات آنها

مثال ۳-۴:

۱- $x \leftarrow 10$ و $y \leftarrow 20$
۲- x و y را چاپ کن.
۳- $x*x+y*y$ را چاپ کن.
۴- پایان

Example 3 4:

```
#include <iostream.h>
#include <conio.h>
int main()
{
    int x=10, y=20;
    cout << " x = " << x << ", y = " << y << endl;
    cout << " sum of squares is : " << x*x + y*y;
    getch();
    return 0;
}
```

x = 10 , y = 20

sum of squares is : 500

خواندن اطلاعات با cin

- cin: برای خواندن اطلاعات از صفحه کلید
- فایل سرآیند مربوطه: `iostream.h`
- فرمت:

• `cin >> متغیر ۱ >> متغیر ۲ >> ... ;`

- برای وارد کردن اطلاعات باید کلید `Enter` زده شود.
- اگر چند داده باید با هم خوانده شود، باید بین هر دو داده حداقل یک فاصله باشد و در انتهای آخرین اطلاعات `Enter` زده شود.

خواندن اطلاعات با cin - ۲

- مثال ۳-۵: دریافت شعاع دایره (عدد صحیح) از ورودی و محاسبه و نمایش مساحت و محیط آن

Example 3 5:

```
#define PI 3.14
#include <iostream.h>
#include <conio.h>
int main()
{
    int r;
    float area, p;
    cout << "Enter the radius : ";
    cin >> r;
    area = PI * r * r;
    p = 2 * PI * r;
    cout << "area= " << area << "perime= " << p;
    getch();
    return 0;
}
```

مثال ۳-۵:

۱- r را بخوان.
۲- $3.14 * r * r$
۳- $2 * 3.14 * r$
۴- area و p را چاپ کن.
۵- پایان

```
Enter the radius : 5
area = 78.5 perime = 31.4
```

خواندن اطلاعات با cin - ۳

- مثال ۳-۶: محاسبه میانگین سه عدد صحیح که از ورودی خوانده شده

Example 3_6:

```
#include <iostream.h>
#include <conio.h>
int main()
{
    int x, y, m;
    float ave;
    cout << "Enter three numbers : ";
    cin >> x >> y >> m;
    ave = (float) (x+y+m) / 3;
    cout << "ave= " << ave;
    getch();
    return 0;
}
```

مثال ۳-۶:

- ۱- x و y و m را بخوان.
- ۲- $\text{ave} \leftarrow (x+y+m)/3$
- ۳- ave را چاپ کن.
- ۵- پایان

type casting

```
Enter the numbers : 5 20 18
ave = 14.33
```

کار با صفحه نمایش خروجی

- پاک کردن صفحه نمایش:

- پاک کردن صفحه نمایش برای مشاهده خروجی برنامه

- استفاده از تابع `clrscr()`

- فایل سرآیند مربوطه: `conio.h`

- انتقال مکان نما در صفحه نمایش

- برای دریافت و یا چاپ اطلاعات در نقطه خاصی از صفحه نمایش

- استفاده از تابع `gotoxy(int x, int y)`

- x شماره ستون و y شماره سطر

- فایل سرآیند مربوطه: `conio.h`

کار با صفحه نمایش خروجی - ۲

- مثال ۳-۷: محاسبه محیط و مساحت مستطیل با دریافت اطلاعات از ورودی و با پاک کردن صفحه نمایش و چاپ اطلاعات خروجی در مکان خاص

Example 3 7:

```
#include <iostream.h>
#include <conio.h>
int main()
{
    int len, wid, p, s;
    clrscr();
    cout << "Enter length, width: ";
    cin >> len >> wid;
    p = (len+wid) * 2;
    s = len * wid;
    clrscr();
    gotoxy(35,13);
    cout << "s = " << s << " p = " << p;
    getch();
    return 0;
}
```

مثال ۳-۷:

- ۱- len و wid را بخوان.
- ۲- $p \leftarrow (len+wid)/2$
- ۳- $s \leftarrow len * wid$
- ۴- p و s را چاپ کن.
- ۵- پایان

s = 200 p = 60

خواندن کاراکترها از ورودی

- استفاده از تابع `get()` که عضو `cin`
 - علاوه بر `cin`
- فایل سرآیند مربوطه: `iostream.h`
- فرمت:
- `ch = cin.get();`

کار با صفحه نمایش خروجی - ۳

- مثال ۳-۸: نمایش یک کاراکتر که از ورودی خوانده شده است

Example 3_8:

```
#include <iostream.h>
#include <conio.h>
int main()
{
    char ch;
    clrscr();
    cout << "Enter a character: ";
    ch = cin.get();
    clrscr();
    cout << "You typed character: " << ch;
    getch();
    return 0;
}
```

مثال ۳-۸:

- ۱- ch را بخوان.
- ۲- ch را چاپ کن.
- ۳- پایان

You typed character: b